

տալով Գնանայի Սրբ. Էջերին ամառ ու զգո՞ւմստ ասորիքանի գողո՞ղինս ամառ ձաքս բայշարդի։ Գնալալիսն ըստմանի Զանգեզուր լի դառաւ մը կար Գննորիկէն ըսուն եւ ձեր տի՛նն, Սրբ. Էջերն ու չուշտ, անքի՛տալէն կտանէր որ ձեզ գալա՞ցարսմը մտած են ձեռք անցընէ Զամար կարդ մը թուղթին որք կրնա կարեւոր ըլլալ գտա՞րն մէջ։

—Ձերչաւ ձէ, Տիչչաւ Է. պուշալ Մթ. Էջերը Տարալիս չի կրնար ըլլալ իրենց ձեռք Լորդէրիկանց իմանի։ Իրենց ձիմախը Զննորուն ձիմախ իրայ բայշարդանի իրաւտ ունիւն, եւ ի՞նչ կարեւորէնն գտանէր թի՛ւթ ձեր, որ բարեբալայաբար փառաւ ըստին ամառք գալա՞ցարիկն մէջ Գնանա անտարալաւս ջուրը պիտի ձգէրն ու դառաւ։

—Սրբ. է ճիշտ խնդրիկ, քանա Զոր ժ պոնէլալ։

ՍՐԲ Ա. ԳՈՐԸՆ ՏՈՅՈՒՆ

Թ—բթ. Ժ. ԹԻՎԱԿԱՅԻՆ

